

Hvad gør kinesiotape for neurologiske patienter?

Forbløffende patientforløb bør følges op, mener fysioterapeut Nels Asmussen, Helsingør

- Jeg har aldrig oplevet noget lignende i mine år som fysioterapeut – jeg er fortsat målløs. Sådan siger Nels Asmussen, fysioterapeut hos Center for Fysioterapi og Træning i Helsingør, om et ganske bemærkelsesværdigt patientforløb.

Birgit Hansen, 71-årig apopleksi-patient med lammelser og spasmer i venstre side, har hun ved hjælp af kinesiotape kunnet hjælpe af med stok og rollator samt den spasticitet, som pinte hende især om natten.

- Jeg har fået et liv igen, efter at der oprigtigt talt ikke var meget ved at være til. Lægerne mente ikke, de kunne hjælpe mig mere, og deres svar på mine problemer var kun stærk medicin. Så jeg er så glad for, at jeg ved et tilfælde fandt lys i mørket, konstaterer Birgit Hansen.

Den bankuddannede sjællænder har valgt at deltage i artiklen ud fra den overbevisning, at hvis blot én i en lignende situation kan hjælpes, som hun blev, så er det indsatsen værd.

Nels Asmussen håber for sin del, at Birgit Hansens case kan levere endnu en brik til det ufuldstændige billede af, hvilket potentiale kinesiotape rummer for neurologiske patienter.

Ventede for længe

Det var i sensommeren 2009, Birgit Hansen blev ramt af en blodprop i hjernen. Trods blackouts, synsforstyrrelser og lammelser gik hun en hel weekend i hjemmet i Slagelse, før hun opsøgte sin egen læge.

- Som hjertepatient og efter min mands død ville jeg nok ikke erkende, at flere ulykker var under opsejling, siger hun selv om sin uheldige tøv.

Fra lægehuset blev hun i al hast indlagt på Slagelse Sygehus, men blodproppen havde haft god tid til at forårsage nogle af de typiske skader, blandt andet delvis halvsidig lammelse, hukommelsessvigt og usammenhængende sprog.

Hun blev flyttet til Korsør og gennemgik seks ugers genoptræning, som hjalp noget på tilstanden. Især sproget var, og er, imponerende godt, selv om ordene ifølge Birgit Hansen kan snuble lidt rundt, når hun bliver træt op ad dagen.

Forfærdelige nætter

Som tiden gik, var der dog ingen fysisk fremgang at glæde sig over for Birgit Hansen, der i mellemtiden var flyttet til en plejebolig i Helsingør.

Tværtimod blev hendes tilstand værre og værre.

- Især nætterne var et helvede. Venstre ben og arm spjættede ukontrolleret, og jeg havde slemme spændinger i ryggen. Jeg kunne ikke finde hvile, jeg kunne ikke vende mig, og jeg kunne ikke sove for smerter – det var et mareridt, jeg ikke ville ønske for min værste fjende, siger hun.

Ud over stærk medicin, hvilket Birgit Hansen ikke ønskede, havde lægerne ingen svar på hendes natlige pinsler. Og at forsøge at afhjælpe den delvise lammelse i venstre side og spasmerne var slet ikke et tema længere.

Tredobbelt heldig

- Men jeg var heldig. Ved et tilfælde kom jeg i mit lægehus ind til en ung læge, som henviste til klinikken her, husker den 71-årige.

Tilfældigvis blev det Nels Asmussen, der medio august 2011 fik Birgit Hansen som patient, og skæbnen

havde maget det sådan, at han netop havde været på et 12 timers grundlæggende kinesiotape-kursus.

- Jeg konstaterede ret hurtigt, at jeg ikke gjorde fremskridt med Birgit ad den traditionelle vej. Så kom jeg i tanke om, at Kristian (Seest, fysioterapeut og underviser på kurset, red.) havde nævnt, hvordan kinesiotape i nogle situationer havde hjulpet neurologiske patienter, beretter Nels Asmussen.

Et magisk øjeblik

Fysioterapeutens teori var, at quadriceps var for spændt. Derfor inhiberede han musklen med kinesiotape. Det gav dog ingen effekt, så tapen blev pillet af igen.

- Det gælder for kinesiotape, at hvis der ikke er effekt med det samme, så er det fordi, det ikke virker, påpeger Nels Asmussen.

Men da han prøvede facilitering af quadriceps (med cirka 35-50 procent stræk på tapen) var der øjeblikkelig effekt.

- Jeg var slet ikke i tvivl om, at HER skete der noget drastisk. Musklen, der før var som en jernkugle i låret, var pludselig helt afslappet. Jeg var målløs – tænkte: "Det passer bare ikke ... det er da løgn", fortæller fysioterapeuten begejstret.

Også Birgit Hansen husker hændelsen som et nærmest magisk øjeblik.

- Nels bad mig sætte mig op. "Det kan jeg jo ikke", indvendte jeg. Men jo, det kunne jeg. Jeg kunne også holde mit ben strakt, og jeg kunne stå op uden at miste balancen. Det var så stort – Nels' øjne var kuglerunde, husker Birgit Hansen med et smil.

Sikker gangfunktion

Gennembruddet ændrede den 71-åriges liv fundamentalt. Hun kunne endelig finde hvile om natten uden spjæt, spændinger og smerter.

Da Nels Asmussen forfinede strategien ved også at tape venstre m. gluteus medius, var resultatet atter forbløffende.

Fra at have en meget usikker gangfunktion og være afhængig af rollator eller stok, kunne Birgit Hansen nu – med tape på – gå sikkert og uden stok. Hun kunne sågar holde balancen på ét ben, og der kom styrke i hendes dropfod.

- Udfordringen blev nu at få Birgit til ikke at gå for hurtigt, for hun er trods alt stadig sårbar, siger Nels Asmussen. Birgit Hansen lærer:

- I alle de mørke stunder havde jeg aldrig drømt om, at nogen ville bede mig gå langsommere. Det tog jeg som en stor kompliment.

Frygt for "tilbagefald"

Pudsigt nok medførte tapening af venstre quadriceps og m. gluteus medius også, at den venstrehåndede Birgit Hansens meget svage venstre arm, "hængende" venstre hånd og delvist følelseløse fingre fik nyt liv.

- Nu kunne jeg skrive, så det kunne læses, hvor jeg før måtte støtte hånden med en pude for at lave nogle kragetæer.

Men på et tidspunkt frygtede både fysioterapeut og patient, at eventyret var slut. Ved en middag tabte Birgit Hansen sin tallerken, da hun fik et pludseligt jag i armen. Måske var spasticiteten på vej tilbage?

Men løsningen var blot at sætte faciliterende kinesiotape på venstre biceps. Dét gjorde, at den 71-årige nærmest bogstaveligt kunne mærke, hvordan livet vendte tilbage til armen og især fingrene. Og siden har der ikke været spasmer, så længe tapen er på.

Kun med tape på

Ifølge Birgit Hansen holder en gang tape på de tre omtalte steder typisk fem-seks dage – en enkelt gang har det dog siddet i 14 dage. Hun kan vaske sig og gå i bad, uden at det giver problemer med tapen, som heller ikke er generende at have på, oplyser hun.

- Men det er virkelig bemærkelsesværdigt, at straks hvis tapen tages af, så er Birgit tilbage til start rent fysisk med spasticitet etc. Hun går på hold og træner en gang om ugen, lige som hun jo går det, hun orker. Så jeg vil formode, at hun bliver stærkere og – måske – derved bliver mindre afhængig af kinesiotape med tiden. Men vi ved det ikke, erkender Nels Asmussen.

Ekstra livskvalitet

For Birgit Hansen er den jævnlige lægning af tape hos fysioterapeuten en meget beskedent pris at betale:

- Jeg har fået så megen ekstra livskvalitet. Før kom jeg næsten ikke ud, fordi jeg var usikker på benene og flov over mig selv. Nu går jeg til arrangementer i Ældre Sagen, hører jazzmusik, er ude at spise eller besøger folk. Og jeg kan kramme mine børnebørn. Så selv om jeg er en gammel kone, så tror jeg, at jeg har nogle gode år igen.

- Jeg håber inderligt, at andre i min situation også må opleve det, jeg har oplevet, slutter Birgit Hansen.

Bør undersøges nærmere

Nels Asmussen har video-dokumenteret hele det utrolige forløb med Birgit Hansen, lige som hans kolleger i klinikken har fulgt levende med i processen.

Men han er helt klar over, at nogle vil have betydelig skepsis over for hele forløbet.

- Jeg påstår ikke, at kinesiotape kan "redde" alle neurologiske patienter. Jeg ved ikke, om det kan hjælpe 80 procent eller 20 procent af alle – eller om Birgit er et helt enestående tilfælde. Men jeg VED, at det har haft noget nær mirakuløs effekt på hende. Hvorfor og hvordan kan jeg ikke redegøre for, men det har det.

- Så jeg synes, det er et område, vi bør debattere, undersøge og kaste lys over, for tænk hvis vi kunne hjælpe mange andre, som Birgit er blevet hjulpet, slutter Nels Asmussen.